

Göklerin Kendine Çektiği Bir Mumin: Sezai Karakoç

Şakir Diclehan, 16.11.2022

https://www.haberdurus.com/haber/vefatinin_1_yildonumu_sakir_diclehan_goklerin_kendine_cektilgi_bir_mumin_sezai_karakoc-66911.html

88 yıl durmadan, dinlenmeden, zaman oldu ki ekmek alacak parası dahi olmadığı halde, kimseden bir şey istemeden yaşamını sürdüren, bin bir çileyle eserler vererek, dergilerde makaleler yazarak, inandığı davanın mücadelesini vererek, kültürlü, bilgili, sloganlardan uzak bir neslin yetişmesine çalışan, İslam dünyasının varoluş savaşındaki yerini alan ve düşündüğünü yaşayan Ahmet Sezai Karakoç artık fiziki olarak yok, ama ruh, düşünce ve diriliş olarak ebediyen var...

Düşünce, duygu, ahlak ve edebiyat hayatımızın dinmez ve sinmez kalemi ve yerinden oynamaz üslubuyla kendini düşünce ve edebiyat tarihine yazdıran, halkın gönlüne yerleşen, zihinlerde silinmez izler bırakarak aramızdan adeta bir kuş gibi uçup gitti Ahmet Sezai Karakoç... Fanilik, her insan ve bu dünyaya ayak basan tüm varlıklar için mukadderdir her zaman. Kırk yıl önce defnedileceği mekâna işaret ederken Karakoç:

“Yerleşecek yer aramak

Camiinin avlusunda

Soğuk bir taşta oturmak

Gün doğmadan Şehzadebaşı'nda”

Dev dalgalarına bir ömür boyu gerilmiş kollarını tutarak ve adına “Diriliş” dediği çok kapsamlı ve çok yönlü kavramla gençliğin gönlüne girmeyi ve kalplerini fethetmeyi başarmış, ancak bu hizmetiyle hiçbir zaman mağrur olmamış, dik duruşuyla ve sağdan soldan gelen maddi tuzaklara düşmeksizin, her dava insanı için örnek bir hayat sürüp gitti Ahmet Sezai Karakoç...

İslam'ın onuru için çağın acımasız eylemlerine ve çelik yüzüne karşı koyan bu elmas kas, gevşedi bugün... Ancak bu misyon, ondan esinlenen ve düşünceleriyle beslenen bir kadronun omuzundadır artık... Düşünce hayatının ölü olduğu yerde, ekonomik hayat ve maddi varlık da yavaş yavaş yok olmaya ve ölmeye mahkûmdur. İnsanoğlu, düşünceyle gelecek zamanın karanlığını az çok yenmiş ve önünün ıstıtmıştır her zaman...

Topluma hep iyiyi ve doğruyu göstererek ve bunları yaşayarak yazan, halkı iyiyeye ve doğruya götürecek bir kadronun oluşması için didinen ve öğütleyen, ancak yüz yılda bir gelebilecek ve o yüz yıla şeref olacak bir düşünce stunuydu Ahmet Sezai Karakoç...

Vefatından sonra da onun oluşturduğu er, eren ve pir kadrosu silsilesiyle, edebiyat ve şiir saatinin tik takları, hiçbir zaman durmayacak, haykırdığı doğru, iyi ve güzel için yükselen bu ses susmayacaktır. Onun oluşturduğu ve haykırdığı ses, çağların ufkunda ınlayacaktır her zaman...

Ey lm! Sen ne gizli bir güçle bezenmiş ve donanmışsın ki, en güçlü silahlara sahip insanları yakalıyor, en yalçın kayalıkların tepe zirvesinde ve zamanın üstünde yalnızlığa meydan okuyarak konan ve dimdik duran kartallar bile avın olmaktan kurtulamıyorlar... Hayatı, bir destandı Ahmet Sezai Karakoç'un... Fizik olarak yalnız olsa ve yaşasa da manevi olarak bir yiğit, maddi çıkar ve politik tuzak ve ağlara düşmeyen bir gök şahiniydi... Evet... Gerçek bir mümin ve inançlı bir kahraman düştü İştambul toprağına... Düştü ama...

“Klahıyla Yunus Emre

Sarığıyla Akşemseddin

Kavuğuyla Mimar Sinan'a komşu olmak” için... İlahi davet ve çağrıya icabet ederek mezarı kayıp ettirilen ve kendisi hakkında: “ ... Kabına sığmayan bir zekâ, eşsiz bir hafıza, güçlü bir irade sahibi, çocukluk ve gençliğinde öğrenme merakıyla medreseleri dolaşmış, kendisine hocaların gc yetiremediği, bir âlim, cesur, ömrünü İşlam için vermiş, feda etmiş bir mcahitir” dediği Bediüzzaman Said Nursi'ye komşu olmak için...

Öksüz Eyüp Sultan'da medfun üstadının vefatıyla ilgili olarak kaleme aldığı: “En nde koşan atlının atı kapaklandı. Ve en birinci süvariye toprak bağrına bastı. Herkesten daha çok seven ana gibi.

Gaib, onu “kurcalayan ilingir”i, “canlı cenazeler”in üstünden aşarak gözlerden gizledi. O gözler ki, zaten görmüyorlardı.

Ve perde kalktı. Ten maskesi sıyrılarak, ruh, potada saf altına kalp oldu.

Kartal szlp gitti, sonsuz göklerde kayboldu.” dediği stadı Necip Fazıl Kısakürek ile aradaki perdelerin kalkmasıyla buluşmak için...

Hayatı boyunca devlet imkanlarından ve politikacılardan uzak duran, gösteriş ve alayışı sevmeyen Ahmet Sezai Karakoç'un mezarının başına bir bid'at olarak diktikleri direkte Türk bayrağını dalgalandırarak onu İşlam dünyasından ve hatta tn insanlığın kabul ettiği bir değer

olmaktan koparıp sadece bu ülkeye mal etmek, ona yapılan en büyük haksızlıktır aslında. Bu yazımıza, onun çok sevdiği ve zaman zaman karşılıklı olarak okuduğumuz Divan Edebiyatı şairlerinden AMİKÎ'nin bir "GAZEL"iyle sonlandıralım:

Cânlar çekilüp Hazret-i Mevlâya giderler

Cûlar gibi kim cânib-i deryâya giderler.

Defn olur ise zîr-i zemîne ne gam ebdân

Ervâh hele âlem-i bâlâya giderler.

Hengâme(y)i seyr eylemeğe rûz-ı cezâda

Bu halk-ı cihân özge temâşâyâ giderler.

Sanman ki abes yire telef oldu gidenler

Geldikleri yirden yine oraya giderler.

Ervâh Amîkî çekilüp dâr-ı bekâyâ

Mürgân-ı fenâ âlem-i ukbâyâ giderler.